

Drogi Rodzicu!

Jeśli u Twojego dziecka rozpoznano ryzyko dysleksji lub dysleksję rozwojową, nie zamartwiaj się i nie załamuj rąk. Musisz uzmysłwić sobie, że Twoje dziecko nie jest wyjątkiem. Wielu uczniów ma dysleksję — w każdej klasie znajduje się ich kilku. Często są to dzieci zdolne, wykazujące się ponadprzeciętnym poziomem wiedzy ogólnej, a w wielu dziedzinach odznaczają się nawet szczególnymi zdolnościami i umiejętnościami. Potrafią na przykład świetnie się wypowiadać, zabierać głos w dyskusji. Mają również talenty: pięknie rysują, świetnie odgrywają role w dramie i w przedstawieniach teatralnych, doskonale znają się na obsłudze komputera, mogą być znakomitymi sportowcami. Odnoszą sukcesy w naukach ścisłych, przyrodniczych informatyce albo mają nietypowe zainteresowania, które nie zawsze są doceniane przez dorosłych, na przykład wszystko wiedzą o dinozaurach lub o kaktusach, rysują komiksy i karykatury, grają na perkusji (często zaczynając od garnków), kolekcjonują osobliwe przedmioty, na przykład bilety. Takie uzdolnienia i zainteresowania często pomagają dziecku kompensować problemy w nauce.

Czasami Twoje dziecko dodatkowo może być nieśmiałe, wtedy czuje się zagubione i onieśmiałe wśród rówieśników. Co ciekawe, dziecko dyslektyczne może wyróżniać się zmiennością poziomu aktywności w zależności od sytuacji, w której uczestniczy. Jeśli lubi mówić, to w sytuacji gdy angażuje tę umiejętność (na przykład podczas dyskusji), staje się ożywione i bystre, a także ciekawe i badawcze. Natomiast jego poziom mobilizacji zmniejsza się wtedy, gdy wykonuje zadania oparte na czytaniu i pisaniu, ponieważ sprawia mu to trudność.

Czy wiesz, że dziecko z dysleksją, aby uzyskać ten sam rezultat co dziecko bez dysleksji, wkłada kilka razy więcej wysiłku w wykonanie zadania? Taka sytuacja powoduje, że Twoje dziecko może być często bardzo zmęczone, a nawet sfrustrowane. Może na przykład wykazywać niechęć do czynnego uczestniczenia w zajęciach. Szybko obniżająca się motywacja i samoocena czasami prowadzą do demonstrowania prowokującego zachowania. Dziecko może zacząć odgrywać różne role, na przykład dowcipnisia czy żartownisia, aby ukrywać swoje niepowodzenia lub „męczyduszy” albo „kozła ofiarnego”, by szukać zwolnienia od nauki. Może także w Tobie szukać wsparcia, byś je z tego wysiłku zwolnił lub usprawiedliwił przed nauczycielem, aby nauczyciel „dał twojemu dziecku święty spokój”.

Choć dysleksję należy postrzegać jako problem całego życia, to jednak trudności dziecka nie muszą prowadzić do porażki. Każde dziecko, to z dysleksją również, może odnieść sukces. Ono także może uczyć się z powodzeniem, osiągając bardzo dobre wyniki. W przyszłości ma szansę studiowania na wymarzonej uczelni pod warunkiem, że Ty, Drogi Rodzicu, wesprzesz dziecko troskliwą uwagą i pomożesz mu pokonać ten problem. Musisz wiedzieć, że dysleksja nie ustępuje samoistnie. Nie możesz liczyć na to, że dziecko wyrośnie z problemu, wręcz przeciwnie, problem może rosnąć wraz z Twoim dzieckiem, jeśli mu nie pomożesz. Terapia pedagogiczna nie jest lekarstwem zapewniającym ustąpienie objawów raz na zawsze. To długotrwały proces, którego skuteczność zależy od systematyczności, wytrwałości w pracy i właściwego postępowania. Pamiętaj, że dziecko z dysleksji musi się uczyć innymi sposobami i więcej niż jego rówieśnicy bez dysleksji.

Wytworzenie w sobie gotowości do pomocy dziecku jest pierwszym krokiem w kierunku przeciwdziałania trudnościom. Nie wolno zatem myśleć i mówić: „To się nie powiedzie. To za trudne dla mnie”. Musisz uwierzyć w swoje dziecko i w siebie. Zapoznaj się z metodami pracy, technikami i stylami uczenia się osób z dysleksją. Naucz swoje dziecko gospodarować własnym czasem oraz radzić sobie z trudnymi sytuacjami. Rodzicu, ufaj swojemu dziecku i wsluchuj się w jego codzienne przeżycia. Naucz go rozpoznawania stanów emocjonalnych i mówienia o własnych uczuciach, aby rozumiało swój wewnętrzny świat oraz potrafiło komunikować swoje potrzeby.

Drogi Rodzicu, pamiętaj, że systematyczna współpraca z nauczycielem działa na korzyść dziecka. Wymagania wobec dzieci z dysleksją powinny być takie same w domu i w szkole.